

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felolvasó szerkesztő és kiadó Szilágyi György	Egész ára 3 kor. Félre 4 kor. negyedére 2 kor. Nyitólár ora 60 fillér Hirdetések negyedéig szerint
<p>Általános drágaság.</p> <p>A legutóbbi évtizedekben az élet igényei még az alacsonyabb néprétegekben is oly magasra szállottak, hogy a mai szegény ember életsorát és jövedelmét már alig hasonlíthatjuk össze a régi idők szegény emberével. Ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy a mai szegény ember jobban él, mint az apja, hanem azt, hogy a mai szegénység sokkal drágább, mint a régi volt. Többet keres a munkás, többet a hivatalnok és mindenféle alkalmazott, de ezzel szemben a haladókor annyi új kiadást sóz az emberek nyakába, az életfeltételek oly drágák lettek, hogy e többlet kereset dacára sem mondhatnók, hogy az élet ma jobb és könnyebb, mint annakelőtte volt. Mindazonáltal sok tekintetben gonosz, erőszakos behatásoknak tudható be, hogy az ember élete ennyire megdrágult. A nagy tőke, amely a közszükségleti cikkeket előállítja és a közönség rendelkezésére boosítja, kénye-kedve szerint szabja meg újabb az árakat, az egészséges versenyt a maga jól felfogott érdekében kijirtja, kartelleket köt és e kartellek nagyobb adókkal sújt-</p>	<p>ják a fogyasztóközönséget, mint akár az állam, akár a község. A legujabban tapasztalható drágaság, amely miatt általános a felzudulás Magyarországon, nagyobb részt a kartellek visszaéléseinek tudható be.</p> <p>A husdrágaság elnevezés már nem is aktuális. Inkább husinségről lehetne beszélni, nemcsak a fővárosban, de a vidéken is. Nagy dérrel-durral indult meg Budapesten a mozgalom a husdrágaság ellen, anélkül azonban, hogy csak a legkisebb eredményre is vezetett volna. Aminek okát csakis abban kereshetjük, hogy e mozgalmat felsőbb helyről semmivel nem támogatják. Nem azért, mint ha a m. kir. kormánynak kedvelték abban, hogy husdrágaság illetve hus inség dul, hanem azért, mert a monarchiánk a Szerbia között fennálló konfliktusban szegény Magyarországnak nincsen beleszólása, a határ el van zárva most is a szerbiai állapot-hozatal előtt. Ennek ellenében most is fennál a vásárpénztár és a huskartell, amelyek viribusz unitis emelik a legfontosabb élelmicikk árát.</p> <p>Nem állja útját semmiféle diplomaciai konfliktus a kenyér-</p>	<p>drágaság leküzdésének, de azért még sem küzdik le. Semmiféle magasabb diplomáciai, vagy politikai okot nem találunk annál is inkább, mert már esztendő sora óta nem volt olyan jó termés, mint az idén.</p> <p>Van egy másik, felette fontos közszükségleti cikk, amely különösen a városokban a gyár- iparban játszik főfontossági szerepet. Ez a szén. Ennek az ára is olyan magasra szökött fel az utóbbi időben, hogy szénárak tekintetében Magyarország vezet ma Európában, dacára annak, hogy az utóbbi évtizedekben számos új bányát tártak fel és hogy gyár- iparunk az új köszénbányákkal arányban nem fejlődött. A szén drágaságát, éppen úgy mint a kenyérét és lisztét, nem okozza más, mint a kartell.</p> <p>Kartellt kötnek a malmok és tekintet nélkül a buzaárakra, amelyek ezidőszerint felette alacsonyok, állapítják meg a liszt árát. Ugyanigy cselekszenek a szénbányavállalatok is. Csodáljuk, hogy ezeket a kartelleket türi a kormány, amelynek elvégre hivatása lenne, afelett örködni, hogy a közszükségleti cikkek emberséges áron kerüljenek</p>
<p>T Á R C Z A.</p> <p>A Vörös Haju.</p> <p>Irta: Benda Jenő.</p> <p>A „Barcs és Vidéke” eredeti tárcája.</p> <p>Egy ur akitől sok tanuságos históriát hallottam, oktatott engem egyszer a következőképen:</p> <p>— Az ember a legélelmesebb állat. Ahol egyéb teremtmény élten-szomjan pusztulna, az ember fényesen és nincs elég nyomoruság, melyből ne találna kivézető utat. Ismertem egy urat, aki abból élt, hogy az elhagyott szivarvégeket gyűjtötte, egy másik szerezosen volt egy panorámában. Ha nem sajnálja érte az egy forintot és a fáradságot, oda künn a városligetben most is láthatja egy polgártársunkat, aki úgy szerzi meg a mindennapit, hogy egy szörnyü nagy kád vízbe le ugrik a cirkusz tetejéről miután oda fönn előbb petroleummal leöntik s meggyújtják a hátát.</p>	<p>Kereset tehát van sok és sokféle s ha valaki még is éhen hal, azért hal éhen, mert éhletetlen volt.</p> <p>A többi közt ismertem egy urat aki hónapokon keresztül abból élt, hogy vörös volt a haja.</p> <p>De milyen vörös haj volt ez, én Uram Istenem. Nem is haj már és nem is vörös hanem egy röt bosót, mely ha a napräsütött vakító színóber lánggal égett. S ez a haj még is fölért egy dominiummal s gazdáját az éhenhalástól mentette meg.</p> <p>Ezzel a vöröshajúval külbömben Párisban ismerkedtem meg. Ö is koplalt én is koplaltam. Quartier Latinban ez hozott össze bennünket. Ö festőnövendék volt. Én szobrász akartam lenni. Egyformán biztunk a jövőben. De a jelenünk egyformán vigasztalan volt, mert a legtöbb nap le kellett mondanunk az ebédről a vacsora reményében, vacsorára pedig rendszerint az a vigaszunk maradt, hogy holnap talán ebédelünk. Mi jögon tápláltunk ily reményeket, holott semmiféle kerésütünk, semmiféle segélyforrásunk nem volt, azt nem értem. Még kevésbbé értem, hogy még sem haltunk éhen. Egy vagy más módon rendszerint segített rajtunk a</p>	<p>kegyes véletlen. Bár nem egyszer veszedelmes közelségébe kerültünk az éhen halásnak, az bizonyos.</p> <p>Egyszer egy hétfői napon kezdtek meg a koplalást. Szerdán még mindig nem ettünk.</p> <p>Csütörtökön reggel pedig hiába kerestem a rőthaju szimborát. Eltűnt. Nem volt található sehol sem, ahol eddig együtt vártuk a jó szerencsét.</p> <p>Rejtély volt, hova tűnt el ilyen hirtelen. De nem értem rá, hogy ezzel a rejtélyvel törődjem. Elég volt nekem a magam baja.</p> <p>Czéltalanul ödöngtem az utozákon. Már délután, az esti órák felé járt az idő, mikor két forgalmas boulevard keresztezésénél rá bukkantam a nagy meglepetésemre. Egy fényes kávéház teraszához tödult a nép, nevetve egymást lökdösve. Akaratlanul is figyelmessé tett ez a sokadalom. Mi lehet ott? Bolond! Bolond! " És az ilyet szabadon hagyja a rendőrség! " Ni most! málnaszörpöt rendelt! " Szalmaszálon szürősebli! " - hangzott a tömegben.</p>

forgalomba. Abszurdum az, hogy egy buza termelő államban, mint amilyen a mi hazánk, ilyen drága legyen a kenyér és, hogy dacára tengődő gyáripárunknak és nagyszabású széntermelésünknek, ilyen méreg drágán fizessük meg a szentet.

De nemcsak ezekre a közszükségleti cikkekre áll e tétel, hanem a cukorra, a petrolumra, a vasra s a rézre nézve is. Hatalmi tultengésben örjöngenek nálunk a kartellen és megdrágítják még a levegőt is amelyet beszívunk, pedig a kartellek visszaélései ellen, egy jó kormány és törvényhozás tud védekezni. Muszáj is védekezni! Elvárjuk a nemzeti uralomtól, amely egy korruprendszer büneit van hivatva jóvá tenni, hogy a kartelleket meg fogja rendszabályozni. Mert az általános drágaságnak főbenjáró okát csak a kartellekben találhatjuk meg.

Közönség köréből.

Az ág. ev. egyház e hó 2-án tartott felavatási ünnepélyéről irt tudosítás után a következő 2 hozzászömlást vettem, mely a következő: A szerkesztő.

I. Igen tisztelt szerkesztő ur!

„Bares és Vidéke“ szerkesztőségének átvállalása alkalmából lapja homlokán avval köszönt be és igen helyesen, amire annak első sorban irányulnia kell: hogy az ország e határszéli városában a magyar nemzeti eszmének, a magyar nyelvnek istápolója, terjesztője, támasza legyen, a magyarság érdekében buzdítson, serkentessen, s tőle tölhetőleg minden alkalmat megragadjon, mely e hazafias cél elérésére alkalmasnak ígérkezik. De már akkor a lap irányával sahoggy sem fér össze igen tisztelt Szalóky Dániel urnak az ág. ev. imaház és harang felavatási ünnepélye alkalmából egy füst alatt megjelent közleménye, melynek végén mintegy lesajnálja Bares katolikus és közigazgatási községét, mert azon az ünnepélyen nem képviselték magukat. — Ugy látszik hogy Szalóky ur nem tudja, vagy már megfeledkezett azon országos botrányról, mely alapkövét képezi a felavatott imaháznak; nem tudja, hogy azok anyagi segélyével jutott a baresi ág. ev. fiókegyház új imaházhoz, kik inkább otthagyták hitüket, hoggysem a magyarság és a magyar nyelv javára a német nyelvű istentiszteletek számából egyet is engedjenek. Szalóky ur hangsulyozza, hogy az ünnepély programja legnagyobb részt magyar nyelven folyt le. . . . Hát én elhiszem, mert az ág. ev. egyház hazafisága kétségen felül áll, de ez nem változtat ezen tényen, hogy azok kik az ünnepélyt lehetővé tették, a magyar nyelv és evvel a magyar nemzeti eszme ellen olyan bünt követtek el, melyet magyar ember egyhamar nem feled el. Mi, kik szeretjük vallásunkat, tiszteletben tartjuk másokét is; — s ha az ünnepély háttérébe az említett szomorú emlékek nem tolultak volna, ugy bizonyára ott lettünk volna. De mi magyarok vagyunk, s a magyarság ellen elkövetett vétekre fátyolt nem borítunk! . . . Tisztelettel

—r. —1.

II. A baresi ev. egyház ünnepélye tudosítójához.

Nem akarom hinni, hogy a béke és a kultura igazi apostola: Szalóky ur már elkezdte volna a nótákat feledni, de tudosításának e kijelentése: „Fájdalmasan tapasztaltam azonban, hogy e nép ünnepélyen sem a baresi r. kath hitközség, sem a polgári község nem volt hivatalosan képviselve, . . . Nagyon kell vigyáznunk, hogy kivált az ilyen jelentőségű határvidéke felekezeti merev válaszfalakat ne emeljünk a XX. század szegényére,“ utána jelzem, hogy 16 teritékes bankett Bareson éppen ez ideig nem volt, mert mi kérdéses válaszfalak a t felekezeti különbség nélkül jó reményben azért döntögetjük társadalmi téren közös erővel, keressük a benne ünket öszszekötő tapsokat. . . . Ha mégis nem tudná Szalóky ur, mint:“ . . . az ünnepélyen jelen volt egyetlen ev. ref. ta-

nitó . . .“ egyetlenségének indító okát, ugy a községünkben szétküldött német nyelvű meghívókon kívül idézema „B. és Vidéke“ 1905. évi 12. számából: „Erős németek — gyenge magyarok.“ vezető cikkből a következőket: . . . a baresi német atyafiak — tisztelet a kivételeknek — nem tudnak megnyugodni a baresi r. kath. hitközség azon intézkedésében, mely szerint ezután nem minden második vasárnap, hanem minden harmadik vasárnap és a nagy ünnepek 2. napján tartassék német isteni tisztelet. Tehát ők tiltakoznak a magyar szónoklat ellen. . . . Azt mondják lutheránusok lesznek. Hogyan? Hát a lutheránus egyház teljesíteni fogja a haza ellenes követelésüket? Én nem hiszem. . . .“ (Máté Lajos). A „B. és Vidéke“ 1905. évi 13. számában Fuchs Pál, ev. levita tanító ur pedig a többi közt így felel a fenti kérdésre: „ . . . s így a ki hozzaánk jön, szívesen lesz fogadva s azon leszünk, hogy evang. szellemben — a hazafiság keretén belül — megtalálja azt, amit keres.“ — Ha ismerné ezen szellemi és anyagi gyarapodás folytán előállhatott ünnepély részleteit, biz Isten az egyszáll ev. ref. sem lett volna ott, a melyre hivatalból mi is ezért nem jelenhettünk meg mert az főként nem egyházas ünnepély volt, de indítéka a német hiúságban megsértett büszkeség. —

Különben pedig: „Ugy ítéljen mi felölünk az ember, mint a Krisztusnak szolgáló felöl és az Isten titkainak sáfárai felöl.“

Bares, 1909. szept. 11.

Egy rom. kath. polgár.

H I R E K.

K ö z ü g y e k.

Bares rendezetlen tanácsu város e század elején még elhatározta a kis község fő forgalmu utcáinak lámpákkal történő felszerelését. És látá, hogy jól van! Utóbb határozattá vált, hogy télen 2—2 héten át minden hónapban gázolajat éget a lámpákban. Még utóbb lámpa gyujtogatót is fogadtak, hogy a közhivatalok száma emelkedjék. Legutóljára pedig — életbe lépven a rendelet — tényleg égett is az olaj vigan, ott a hol meggyujtották s ahol a szél el nem oltotta a lángot; így hát minden 2-ik 3-ik lámpa valóban világosított a különben sötétségben tévelygőknek. Azonban a világ halad s nálunk is lerakták a téglákat, hoggy jó „járda“ is legyen. És épült a gyalogjáró. A mult szerdán este 8 óra tájban a templom-téren a Jankovich ház előtt nagy népesödületben éktelen káromkodás és lárma vonta oda figyelmünket, hol egy 65 éves öreg ember a szakadó esőben feküdt a sárban a kosarából kihullott holmik tömegével. Miért? Mert a járda építés előtt megépítik a kivézető csatornák cement csöveit s 25—30 cm. magas deszka és lécs burkolatot állítanak e csatornán s az utcán 4—5 akadályt az utcán járóknak, de arra senki nem gondol, hogy égő lámpás jelezze a veszélyes helyeket az utcán, hogy valaki át ne essék rajta, mint a szegény öregünk. Ezt látva egyik civis ott nyomban fogadalmat tett, hogy az első gyűlésen inter-

Közelebb furakodtam.

Egy legutolsó divat szerint öltözött elegáns fiatal ember körül csoportosult a nép, aki rendületlen komolysággal szűrődte szalmaszálou keresztül a málnalét. Feje fedetlen volt, kalapja hanyagul egy székre dobva előtte hevert, szép gesztenye színű haja lágy esigákban omlott az egyik oldalon vállára s másik oldalon pedig Uramfia! ugyan ez a haj röt vörös színben világolt, s a ragyogó napsugárzásában vad ezinóber fénynyel égett. Ilyen haj csak egy van a világon! Megdörzsöltem a szememet: valóban ő az, felemás hajú előkelő ur az én barátom, aki tegnap még ronygos volt mint én s velem együtt éhezett.

Almélkodva bámultam rá. Ime most fölál! Ime most beszélni kezd:

— Uraim és hölgyeim! Saját tapasztalatomból szabad legyen ajánlanom a „Nou plut ultra“ hajfestő szert. Kapható: Rue Baltignolles Nro. 50 Kapható bármilyen színben. Nagy tégely ára 10 frank. Kis régely ára 6 frank. Tökéletesen ártalmatlan!

A tömeg éljenzett, nevetett tapsolt, ő pedig leült és komolyan tovább szűresölte a málnaszörpöt. Mellé furakodtam.

— Ah te vagy! — mondotta örömteljes meglepetéssel.

Néhány percz mulva egy kis koresban ültünk, ahol az ő felemás haja és az én mértéktelen evésem nem keltett a szükségesnél nagyobb föltűnést.

Most fejezte be a históriát:

— Először meglepett — mondá — az ajánlata. Azután megtetszett és felcsaptam. Megkötöttük a szerződést. Kapok naponta husz frankot ruhát és lakást. Itt nem bolond lettem volna, ha el nem fogadom?

Igy áll az én barátom, haja egyik felét mindennap más és más színűre festve, mioregy hét hónapig. A hetedik hónapban egy képe nagy sikert aratott a Szalonba. Ettől kezdve a „Non plus ultra“ czéggel megzzakitott minden összekötötést, szédületes gyorsan emelkedett pályáján fölfelé ma Francziakou egyik legelőkelőbb festője.

De mi lett volna belőle ha a feje csak talentumot rejt magában s nem termel a rőt színű hajzatban egy csengő aranykamatozó dominiumot?

pellálni fog a hiányos — és mégis drága — világítás felől és azon indítványt adja be, hogy a hol ilyen veszélyes ut építés van, este 6 órától a házi gazda a háza előtt égő lámpával tartozik kint állani éjjeli 10 óráig, míg mindenki hazatért az utcáról.

Meghívó. A bacsai Műkedvelő Ifjúság folyó hó 22-én (szombat este) Vollák kávéházban (volt Nemsics) pont 8 órai kezdettel, műkedvelő előadással egybekötött táncvigalmat rendez, amelyre ezuton is tisztelettel meghívja a közönséget. Szinre kerül: „az Öreg Béres“ Györy Vilmos eredeti népszínműve, 3 felvonásban. Helyárak I. hely 2 korona, II. hely 1 korona. Tekintettel, hogy az estély iránt már is igen nagy az érdeklődés: a rendezőség felkéri a t. közönséget, jegyekről előre gondoskodni sziveskedjék. Jegyek válthatók Szilágyi Gy. nyomdájában és Wollák-féle „Korona“ kávéházban. A pontos megjelenést kérjük.

— **Értesítés.** Az iskola év kezdetén értesítem a t. tanító urakat hogy az elm. — és mulasztási —, valamint a felvételi naplókat, iskolai anyagkönyv, (haladási napló) és más mindenféle iskolai nyomtatványokat a legújabb mintázat szerint raktáron tartom s a legjutányosabban szállíthatom.

— **Talált gyermek.** a vasuti állomáson f. hó 12-én, az estéli vonaton kiindulása után egy magát Bácsnaki Vilmának nevező 5 éves gyermeket találtak. Kegyetlen szülei elverve hagyták hátra. A szülőket a csendőrség nyomozza. A gyermek Pap nevű postás szolgánál lett ideiglenesen elhelyezve, ki azonban a gyermeket örökbe fogadni is hajlandó.

Gomba mérgezés. Zsallár József képfestő és neje bacsai lakosok f. hó 9-én jól éltek csiperke gombával, azonban már néhány óra múlva az utcán rosszul lettek. A hirtelen előhívott orvosi segítség gomba mérgezést állapított meg és az alkalmazott ellenszerrel a veszély nagynehezen elhárított. Ez eset annyiban érdekes, hogy ily esetek a kétségtelenül jónak minősített gomba élvezete után a vidéken napi renden van.

Közgazdaság.

— **A szövetkezeti eszme.** felkarolásáról több vármegye főispánja pártoló rendeletet adott ki, többek közt Somogyvármegye főispánja is ezen eszme áldásos eredményét méltatva, rendeletileg felhívja a vármegye tisztviselőit, hogy az egészséges és közhasznú szövetkezeti tevékenység előmozdítására befolyással és kellő körültekintéssel hassanak oda, hogy mindazon községben, hol erre alkalmas talaj van, a hitel-, fogyasztási és értékesítő szövetkezetek létesítése iránt érdeklődést keltsenek, mert ezzel a népközt a takarékoságot előmozdítják, fejlesztik a lakosság üzleti értelmiségét. Bizonyos jóhatási együttérzés és élénkebb tevékenység fejlődik ki a közgazdasági érdekek előmozdítására.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) A lefolyt héten különösen őszi borsó, őszi búkköny, szösös búkköny és lucerna iránt élénk érdeklődés mutatkozott. A nagy szükséglet dacára ezen

magfélék ára még sem változott, a lucernát kivéve, melynek ára némileg emelkedett. Őszi gabonaféléket is nagy mértékben keresnek, a szállítás már folyamatban van. A vörösherevel (lóherével) bevetett területek az összes termelővidékben, a beérkezett tudósítások szerint, igen jól állnak. most csak még az kívánatos, hogy a jelenlegi kedvező időjárás tartos maradjon, hogy ott hol a lóhere még lábba áll, a mag nagyság és szín tekintetében teljesen kifejlődjék. A legtöbb magfélékből mint lóhere, baltacim, fehérból stb. ezideig még kevés adás-vevés történt, mert gazdáink még a tavalyi árak által befolyásolva vannak.

Jegyzések nyers áruért 100 kilónként Budapesten:

Lóhere prima minőség	95—105
Lucerna " "	110—116
" régiebb áru	98—100
Biborhere	34—36
Mustármag	38—40

Ujévi

üdvözlő lapok és névjegyek jutányos áron készíttetnek el nyomdánkban.

Nyiltér.*

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Bácsan, 1906. szeptember hó 10-én, a Laufer Sándor és Bacher Mór urak közt felmerült lovagias ügyben.

Alulírottak a mai nap folyamán d. u. 5 órakor felkerestük Bacher Mór urat a bacsai sertéshizlaló r. t. irodájában, hogy tőle lovagias elégtételt kérjünk Laufer Sándor ur képviselőjében a rajta f. hó 9-én reggel fél 9 órakor elkövetett tetteges sértésért.

Bacher Mór ur a lovagias elégtételadást megtagadta, miért is az ügyet felünk részéről a lovagiasság szabályai szerint befejezettnek nyilvánítjuk ki.

Kmf.

Neumann Alfréd s. k.

Hertz Lajos s. k.

mint Laufer Sándor ur megbízottjai.

Miután lovagias uton elégtételt nem kaptam, f. é. szeptember hó 13-án délben Bacher Mór sertéshizlaló igazgatót kutya korbáccsal jól elnadrágtam.

Laufer Sándor.

A fenti jegyzőkönyvet és nyilatkozatot a Bács és Vidékének közététel végett átadom.

Bács, 1906. szeptember 13.

Fenti.

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

A „HERMES“

Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság BUDAPEST.

Heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzpiacról.

Budapest, 1906. szeptember 13.

A tőzsde az elmúlt hét folyama alatt lanyha volt és a legtöbb értékpapír az elmúlt hét elejéhez képest árfolyam csökkenést tüntet fel. E lanyhaság oka, mint azt már jelentettük az Ausztriával kiegyezési tárgyalások eredményére vonatkozó kedvezőtlen véleményben, de részben az egyre érezhető pénzdrágaságban leli magyarázatát.

E lanyhaság elsősorban a járadék piacon mutatkozott és a vezető értékek is legnagyobb részt visszaesést tüntetnek fel.

A helyi piacz is lanyha irányzatot követett és az e fajta papírok nagy részének árfolyam csökkenésben volt része. Árfolyam emelkedés bankpapírok közül csupán a kereskedelmi bank részvények tüntetnek fel, mely intézet alaptőkét 35 millió koronáról 42 millió koronára emeli fel, ipari papírok közül pedig a salgótarjáni kőszénbánya részvények emelkedtek, az e társaság bányáiban az elmúlt hetekben folyt stricke megszűnésének hírére.

A sorsjegypiac szintén lanyha volt, úgy a magyar jelzáloghitelbank conversionális nyereségekötvényei, mint a pesti hazai első takarékpénztár sorsjegyei is visszaesést tüntetnek fel.

A pénzpiacra már az elmúlt hetekben is uralkodott feszültség egyre érezhetőbbé kezd válni és általános az a nézet, hogy az osztrák magyar bank a jövő hét folyamán a hivatalos bankkamatlábát 1 százalékkal fel fogja emelni.

Az elmúlt hét nevezetesebb árfolyam változásai a következők voltak:

	szeptember 5.	szeptember 12.
4 százalékos magyar korona járadék	94.90	94.70
magyar hitel részvény	809.75	808.75
pesti magyar kereskedelmi bank részv.	3235.—	3313.—
rimamurányi vasmű részvény	584.75	579.25
salgótarjáni kőszénbánya részvény	629.50	631.50
magyar jelzáloghitelbank conversionális nyereségekötvény	137.25	135.50

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt	10 óra	58 perc
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	14 "
Kanizsáról	délelőtt	7 "	11 "
"	délután	5 "	15 "
"	este	8 "	12 "
Pakráczról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	80 "
"	este	8 "	15 "
Kaposvárról	délelőtt	8 "	02 "
"	este	7 "	40 "

Barcsról indul:

Pécsre	reggel	8 óra	10 perc
"	délután	1 "	20 "
"	délután	5 "	30 "
Kanizsára	reggel	8 "	30 "
"	délelőtt	8 "	40 "
"	délután	11 "	10 "
"	este	9 "	50 "
Pakráczra	délelőtt	8 "	10 "
"	este	5 "	30 "
Somogy-Szobbra	reggel	8 "	40 "
"	délután	1 "	30 "
Kaposvárra	reggel	8 "	54 "
"	este	5 "	34 "

A Salatina felé közlekedő motorvonat indul

	reggel	2 óra	30 perc
	délelőtt	11 "	50 "
érkezik	reggel	7 "	59 "
	este	9 "	20 "

Értesítés!

Van szerencsém a nagy érdemű közönség becses tudomására hozni hogy,

Nemsics Samu féle „Korona“ vendéglőt

f. évi szept. hó 5-én átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelő berendezést, jó konyhát és kifogástalan jó borokat állítva, igyekezni fogok a kényes igényeket is megelégedésre kiszolgálni, a nagyközönség jóakaratu támogatását ez uton kérem s becses látogatásért esedezem.

Tisztelettel
Vollák Mór
vendéglős.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy alulírott **agyag-kályha és edény** készítő **üzletemet** áthelyeztem Barcson országut 137 szám alá, Oberitter Antal kárpitos ur házában hol minden e szakmába vágó általam készített **agyag-kályhák** többféle színben, ház-díszitmények különböző minőségben u. sz. háztetőre való **görbe cserepek** kétféle mintában, valamint **oszerép-edények** és **virág-edények** állandóan és jutányos áron mindenkor kaphatók.

Ugy szintén **kályha átrakásokat** és **javitásokat** is méltányos áron minden időben elfogadok.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve,
kiváló tisztelettel.

Lovrencsics Ferencz
agyag-kályha és edény-készítő.

Értesítés!

Van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy a Skribanek Géza-féle

„BARCSI KÖNYVNYOMDÁT“

meg- és átvettem s azt az eddigi helyiségben (Széchenyi-utca 11-ik szám) saját cégem alatt vezetem.

Nem kimélve semmi anyagi áldozatot, nyomdámát a mai kornak megfelelőleg újból felszereltem, minélfogva a nagy közönség igényeit minden tekintetben kielégíthetem.

Intézkedtem, hogy a **közigazgatási, kereskedelmi stb. nyomtatványok** nálam azonnal elkészülhessenek, állandóan raktáron legyenek s azokat előnyös áron szállíthassam.

Elvállalom azonnali készítésre egyes könyvek vagy **könyvosortoknak egyszerű félvászon vagy egész vászon kötését, amit szintén jutányos árakban fogok szállítani.**

Sziveskedjék kérem becses megrendeléseivel bizalommal hozzám fordulni, igyekezni fogok, hogy megtisztelő szives bizalmát a legfigyelmesebb kiszolgálással megháláljam, hogy azután állandó megrendelőmnek megnyerhessem.

Magamat becses jó indulatába ajánlva, kérem jóakaró pártfogását.

Hazafias tisztelettel:
Szilágyi György
könyvnyomda tulajdonos.

RÉTAY és BENEDEK

Oltárépítő és templomberendezési műintézete, egyházi szerek és zászlók gyára, eivállal templomok teljes berendezését, kifestését kikövezését.

Budapest, IV., Váci utca 59. sz.